

OM
NITTENDAGS-
FESTEN

BAHÁ'Í FORLAG

OSLO 2009

© Bahá'í forlag 2009

- «Nittendagsfesten» (Bahá'í forlags studieserie nr. 22)
- Om gjennomføringen av festen (brev fra Det Universelle Rettferdighetens Hus av 17. mai 2009)

NITTENDAGSFESTEN

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 22

NITTENDAGSFESTEN

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO 1991

Sitatene er samlet av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og ble fremlagt i 1989.

Oversatt av Hans Arne Hansen.

© Bahá'í Forlag 1991

Revidert elektronisk utgave 2009

ISSN 0801-650X

Innhold

1.	Generelle utsagn	
	Fra Bahá'u'lláhs skrifter	1
	Fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelse	1
2.	Festens tre deler	
	Fra Shoghi Effendis skrifter	9
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	9
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	12
3.	Når bør festen holdes?	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	13
	Fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	14
4.	Hvor bør festen holdes?	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi til enkelttroende	15
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	15
5.	De troendes deltagelse på festen	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	18
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	20
6.	Begrensninger vedrørende deltagelse på festen	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	22
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	23
7.	Ungdom og barn på fester	
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	26
8.	Gjennomføringen av festen: bønn og skriftlesning	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	29
	Fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	31
9.	Gjennomføringen av festen: rådslagning	
	Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi	32
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	34
10.	Gjennomføringen av festen: sosialt samvær	
	Fra et memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	37
11.	Sammensmelting av kulturer under feiringen av festen	
	Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	38

1. Generelle utsagn

Fra Bahá'u'lláhs skrifter

Sannelig, det pålegges dere å holde en fest, én gang hver måned, selv om det kun måtte være vann som serveres. For Gud har ønsket å knytte hjerter sammen, og det med både himmelske og jordiske midler.

(Fra *Kitáb-i-Aqdas*)

[1]

Fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser

O du som er fast i Pakten!

Du har skrevet ... angående festen. Denne festlige sammenkomsten, som holdes på en dag i nittendagsmåneden, ble innført av hans hellighet Báb. Den velsignede Skjønnhet gav anvisninger for gjennomføringen av festen, bekreftet at den skulle holdes og oppmuntret varmt til det. Den er derfor av den største betydning. Dere bør ubetinget arrangere den med den største omhu og gjøre dens verdi kjent, så at den kan bli fast etablert på som en varig ordning. La Guds elskede samles og omgås i all kjærlighet, åndelighet og glede mens de fører seg med den største høflighet og selvbeherskelse. La dem lese de hellige versene så vel som skrifter som er til nytte og gavn, samt 'Abdu'l-Bahás brev. La dem oppmuntre og inspirere hverandre til å elske alle og enhver. La dem fremsynge bønnene med avklaret ro og glede i sinnet. La dem holde velformulerte taler og prise den uforlignelige Herre.

Verten må være til trøst for den enkelte og servere vennene med egne hender, i fullstendig selvutslettelse og idet han viser vennlighet mot alle.

Hvis festen holdes på behørig vis som beskrevet, så vil dette måltidet sannelig være en Herrens nattverd, for festen vil gi de selvsamme frukter som nattverden gav, og innflytelsen vil være den samme.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk)

[2]

Når det gjelder nittendagsfesten, så må dere vie den deres omhyggeligste oppmerksomhet og innføre den som en fast ordning. For denne festen bringer lykksalighet, enhet og kjærlighet til dem som elsker Gud.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [3]

Dere har skrevet om feiringen av nittendagen. Denne festen er en gledebringer. Den danner grunnlaget for enighet og enhet. Den er nøkkelen til hengivenhet og fellesskap. Den sprer menneskehetens enhet.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [4]

O dere tro tjenere av Den Eldgamle Skjønnhet! I hver tidsalder og religionsordning har festen vært yndet og elsket, og det er blitt sett på som en prisverdig handling å dekke et bord for dem som elsker Gud. Dette er særlig tilfelle i dag, i denne uforlignelige religionsordning, denne mest gavmilde blant tidsaldre, da festen hylles i høy grad, for den regnes sannelig blant slike forsamlinger som holdes for å tilbe og forherlige Gud. Her istemmes de hellige vers, de himmelske dikt og lovprisninger, og hjertet opplives og føres helt bort fra seg selv.

Hovedhensikten er å vekke disse åndens rørelser. Men samtidig følger det ganske naturlig at de tilstedeværende bør spise, slik at legemets verden kan gjenspeile åndens verden og kjødet kan anta sjelens egenskaper. Og likesom de åndelige gledene forefinnes her i overflod, så også de materielle gledene.

Lykkelige er dere som overholder denne regelen med alle dens mystiske betydninger og dermed holder Guds venner våkne og oppmerksomme og gir dem sjelefred og glede.

(*Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í verdenssenter, 1982), avsnitt 48, side 90-91) [5]

Ditt brev er blitt mottatt. Du skrev om den festlige sammenkomsten på nittendagen, og det gledet mitt hjerte. Disse sammenkomstene får det himmelske taffel til å stige ned fra himmelen og tiltrekker den overmåte barmhjertiges stadfestelser. Mitt håp er at Den Hellige Ånds briser vil føres hen over dem og at den enkelte tilstedeværende vil se det som sin oppgave å juble over at sannhetens sol har runnet, over at dagstjernen som opplyser hele verden har steget opp, og at de vil gjøre dette i store forsamlinger, med en veltalende tunge og et hjerte som flommer over av kjærlighet til Gud.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í verdenssenter, 1982), avsnitt 49, side 91)[6]

Legg stor vekt på nittendagssammenkomstene, så Herrens elskede og den barmhjertiges tjenerinner ved disse anledningene kan vende ansiktet mot himmeriket, istemme bønner, bønnfalle Gud om hjelp, ha hverandre frydefullt kjær, vokse i renhet og hellighet, i gudsfrykt og evne til å motstå lidenskapene og selvet. Således vil de avsondre seg fra denne naturens verden og nedsenke seg i åndens varme følelser.

(Fra et brev til Lokalt Åndelig Råd i Spokane, Washington – oversatt fra persisk) [7]

Jeg bønnfaller Gud om at det ved hans endeløse gaver vil bli holdt mange slike sammenkomster og om at nittendagsfesten også vil bli holdt, så at mannlige og kvinnelige troende vil beskjeftige seg med å tale om Gud, med å lovprise og forherlige ham og med å lede menneskene på rett vei.

(Fra et brev til bahá'íene i Stuttgart, Tyskland – oversatt fra persisk) [8]

O du som er fast i Pakten!

Ditt utførlige brev er blitt mottatt, men på grunn av arbeidspresset får det være tilstrekkelig med et kort svar. Du har spurt angående festen i hver bahá'í-måned. Denne festen holdes for å fremme samhold og kjærlighet, for å minnes Gud

og bønnfalle ham med botferdige hjerter og oppmuntre til velgjørende virksomhet. Det vil si at vennene bør der dvele ved Gud og forherlige ham, lese bønnene og de hellige vers og behandle hverandre med den største hengivenhet og kjærlighet. Dersom det skulle oppstå vanskeligheter mellom to av vennene, så bør man invitere begge to og bestrebe seg på å bilegge deres uoverensstemmelser. La all samtale dreie seg om å gjøre gode gjerninger og utføre hellige handlinger, slik at prisverdige resultater kan bli frukten av dem.¹

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [9]

Hva angår nittendagsfesten, så fryder den sinn og hjerte. Hvis denne festen holdes på riktig måte, vil vennene en gang hver nittende dag oppleve at de blir åndelig forfrisket og skjenkes en kraft som ikke er av denne verden.

(*Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í-Verdenssenteret, 1982), avsnitt 51, side 91) [10]

Når det gjelder den festlige sammenkomsten på nittendagen, så er det ytterst viktig at vennene bør samle seg i et møte der de, i fullstendig harmoni og kjærlighet, bør ihukomme Gud og lovprise ham. De bør samtale om Guds gledelige budskap og bevisene på Bahá'u'lláhs komme. De bør berette om de fremragende gjerninger og offer som er gjort i Persia av dem som elsker Gud. De bør fortelle om hvor løsrevet fra verden martyrene var, om deres henrykkelse og om hvordan de troende der støttet hverandre og forsaket alt de eide.

Den festlige sammenkomsten på nittendagen er derfor av svært stor betydning.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [11]

¹ Jfr. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í verdenssenter, 1982), avsnitt 50, side 91.

... la festene² bli en anledning til glede og fellesskap som bringer tanken hen på de festene³ våre forfedre pleide å holde i forbindelse med at de mintes den hellige nattverd

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [12]

Det må tas energiske skritt for å innføre nittendagsgjeste- budet i hele samfunnet. Siden denne festen er begrenset kun til troende, bør man der fremsette avgjørende bevis med hensyn til Bayánens folk, slik at nyankomne som ikke kjenner situasjonen, kan bli gjort oppmerksom på den.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [13]

Det sømmer seg for vennene å holde en sammenkomst, et møte, hvor de forherliger Gud og fester hjertene ved ham, og hvor de leser og fremsier Den Velsignede Skjønnhets hellige skrifter – måtte min sjel bli en løsepenge for dem som elsker ham! Lysene fra det overmåte herlige rike og strålene fra den høyeste horisont vil falle på slike skinnende forsamlinger. For de er intet annet enn *mashriqu'l-adhkárene*, demringsstedene for Guds ihukommelse, som etter anvisning fra den mest opphøyede Penn må opprettes i hver bygd og hver by... Disse åndelige sammenkomstene må holdes i den ytterste renhet og hengivelse, slik at man fra stedet selv, fra jorden og luften rundt det vil innånde duften av Den Hellige Ånds briser.

(*Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í verdenssenter, 1982), avsnitt 55, side 93-94) [14]

Du har skrevet om møtet som ble holdt i kvartalet hvor 'Abdu'l-'Azíms byport ligger. Kall det ikke et møte. Kall det en skare av hellige sjeler, en forsamling av dem som elsker Herren, et tilfluktssted for den overmåte barmhjertiges folk, en slottshall for alle som synger hans pris. For hvert eneste

² Nittendagsfestene.

³ Agapen eller «kjærlighetsfesten» hos de tidlige kristne.

medlem av denne forsamlingen er en tent kjerte, og denne rådsforsamlingen er et herresete hvor månen og stjernene er til huse. Den er blitt velsignet av hele menneskehetens Herre, og den har gjort festen til virkelighet, slik det sies i Den Aller Helligste Bok.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [15]

Og du, o min kjære datter, stå til alle tider i nær forbindelse med min ærede datter, fru ... og vær du hennes venninne. Vær forvissset om at Den Hellige Ånds pust vil løse din tunge. Tal derfor, tal høyt og med stort mot på hvert eneste møte. Når du skal til å begynne din tale, vend deg da først til Bahá'u'lláh og be om Den Hellige Ånds stadfestelse. Åpne så leppene og si hva som enn foreslås deg i ditt hjerte. Men gjør det med det største mot, den ytterste verdighet og den sterkeste overbevisning. Det er mitt håp at deres møter vil vokse og blomstre fra dag til dag, og at de som søker sannheten vil kunne lytte til gjennomtenkte argumenter og avgjørende beviser på møtene. Jeg er med dere av hele mitt hjerte på hvert eneste møte. Vær forvissset om det.⁴

Hold nittendagsfestene med den største verdighet.

(Fra et brev til en troende – oversatt fra persisk) [16]

Dere må fortsette å holde nittendagsfesten. Dette er svært viktig og svært bra. Men når dere kommer til møtene, så frigjør dere fra alt dere har i hjertet før dere går inn, og befri tanke og sinn for alt annet enn Gud, og tal til hjertet. La denne sammenkomsten bringe opplysning, gjør dette til en sammenkomst hvor hjertene tiltrekkes, så alle kan la den stå i kjærlighetens tegn. Omgj denne sammenkomsten med lysene fra den høyeste hærs-kare, så dere kan samles i den største kjærlighet.

O Gud! Fjern alt som er årsak til uenighet, og bered for

⁴ Jfr. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [revidert utgave], (Haifa: Bahá'í verdenssenter, 1982), avsnitt 216, side 269-270.

oss alle de ting som er årsak til enhet og harmoni! O Gud! Nedsend himmelsk vellukt over oss, og gjør dette møtet om til et himmelsk møte! Skjenk oss ethvert gode og føde av alle slag! Gi oss kunnskapens føde! Bered kjærlighetens føde for oss! Forlen oss med den himmelske opplysnings føde!

La hjertet minnes dette, og gå så inn til enhetsfesten.

Hver av dere må tenke på hvordan dere kan glede og behage de øvrige medlemmene av rådet. Hver enkelt må anse alle de tilstedeværende som bedre og større enn seg selv, og hver enkelt må se på seg selv som mindre enn de andre. Betrakt de andres stade som høyt, og tenk at deres eget stade er lavt. Dersom dere handler og lever i samsvar med disse befalingene, så vit det som sant og visst at denne festen er den himmelske føde. Dette måltidet er «Herrens nattverd»! Jeg er denne forsamlingens tjener.

(Star of the West, bind IV, nr. 7 (13. juli 1913), side 120) [17]

Nittendagsfesten ble innført av Báb og stadfestet av Bahá'u'lláh i hans hellige bok, *Akdás* [sic!], slik at folk kan samles og utad vise fellesskap og kjærlighet, så de guddommelige mysterier kan bringes for dagen. Målet er samstemmighet, så hjertene kan bli fullt forenet gjennom dette fellesskapet og det kan skapes gjensidighet og innbyrdes hjelpsomhet. Fordi medlemmene av menneskehetens verden er ute av stand til å eksistere uten å gå sammen i grupper, utgjør samarbeid og gjensidig hjelpsomhet grunnlaget for det menneskelige samfunn. Uten at disse to store prinsippene gjennomføres, vinner ingen stor bevegelse fremgang....

Mitt håp er i korthet dette: At nittendagsfesten blir årsak til sterk åndelig samhørighet vennene imellom, og at den kan bringe de troende inn i enhetens forbund. Vi vil da bli så forenet at kjærlighet og visdom vil spres fra dette midtpunktet og ut til alle kanter. Denne festen er en guddommelig fest. Den er en Herrens nattverd. Den tiltrekker Guds stadfestelse som en magnet. Den er årsak til at hjertene blir opplyst.

Hver dag dekkes det til store fester og festmiddager med

tanke på materiell fornøyelse og for å nyte mat. Man inntar visse delikatesser og vann fra forskjellige kilder for å hygge seg. Så følger det ball og danser. Alt dette gjelder kroppen. Men dette fellesskapet består i å frydes i Gud, det er til for å innta åndelig føde, for å belyse åndelige emner og for å samtale om og utlegge Guds lære og råd. Det er pur åndelighet.

Det er mitt håp at nittendagsfesten kan bli en fast ordning og innrettes slik at de hellige vesenskjernene bak dette møtet kan legge bak seg alle fordommer og stridigheter og gjøre hjertene til et kjærlighetens skattkammer. Om det skulle finnes selv den minste misstemning mellom visse sjeler, en mangel på kjærlighet, så må den fjernes fullstendig. Man må ha de aller pureste og reneste hensikter.

De må nyte Guds kjærlighet og tilegne seg evnen til å fremme menneskehetens lykke og Guds ord. I pakt med slike høye ord må denne festen bli en fast ordning. Når de samler seg til dette møtet, må alle de tilstedeværende vende ansiktet mot Abhá-riket og av hjertet rette bønner, påkallelse og tilbedelse til den opphøyede trone, be om Guds tilgivelse for alle ufullkommenheter, lese læren og reise seg for å tjene ham.

Dekk så til fest og server forfriskninger. Ganske visst vil slike møter føre til store resultater. Man kan være forvisset om materielle og åndelige goder. Alle de tilstedeværende vil beruses av Guds kjærlighets briser, og Den Hellige Ånds ånde vil inspirere hjertene med veldig kraft.

Hvis dette møtet grunnfestes på en slik klippe, vil det bli en kraft som vil tiltrekke himmelske stadfestelser. Det vil bewirke at Guds lys kommer til syne, og virkeligheten i ethvert emne vil bli åpenbar. Et slikt møte vil stå under Guds beskyttelse. Det er mitt håp at dere alltid vil holde disse møtene og at de for hver gang mer og mer vil bli midtpunktet for alle dyder, samlingspunktet for Guds strålende glans.

Måtte deres hjerter bli opplyst!

Måtte deres ansikter bli strålende!

Måtte deres ånd bli forklaret!

Måtte deres tanker finne et videre synsfelt!
Måtte deres åndelige mottagelighet øke!
Måtte Guds rike omslutte dere, og måtte deres hjerter bli
himmelens skattkammer!

Dette er mitt håp.

(Fra en tale av 'Abdu'l-Bahá på en nittendagsfest i London,
England, 29. desember 1912, sitert i *Bahá'í News Letter* 33
(juli 1929), side 1-2) [18]

2. Festens tre deler

Fra Shoghi Effendis skrifter

Atter andre faktorer som har fremmet utviklingen av denne ordningen og bidratt til å befeste den, har vært den systematiske innføringen av nittendagsfesten – som nå fungerer i de fleste bahá'í-samfunn i øst og i vest – med dens trefoldige betoning av tilbedelsesaspektet, administrasjonsdelen og den sosiale siden ved bahá'í samfunnsliv...

(*God Passes By*, revidert utgave (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987), side 342) [19]

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi⁵

Angående nittendagsfestenes beskaffenhet mener Beskytteren at den utmerkede uttalelsen om deres natur, funksjon og formål som stod i et av de siste numrene av *News Letter*, er så omfattende og korrekt i sin fremstilling at han ikke finner det nødvendig å fremstille saken på nytt og forklare den nærmere. Men han har intet å innvende dersom dere føler behov for å utdype tanken som er uttrykt i denne uttalelsen,

⁵ Til enkelttroende når ikke annet er anført.

med særlig vekt på de åndelige, administrative og sosiale sidene ved denne fundamentalt viktige bahá'í-institusjonen.⁶

(6. september, 1933 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, utgitt i *Bahá'í News* 79 (november 1933), side 3) [20]

Med hensyn til ditt spørsmål angående bahá'í-fester, så mener Shoghi Effendi bestemt at ved slike anledninger bør vennene understreke både den åndelige og den administrative delen. For de er like viktige for at enhver bahá'í-fest skal bli vellykket. Å opprettholde den rette likevekten mellom dem er

⁶ Uttalelsen som nevnes i utdrag nr. 20, lyder som følger:

«Denne institusjonen, som ble opprettet av Bahá'u'lláh, er av Beskytteren blitt beskrevet som grunnlaget for den nye verdensordningen. Det nasjonale åndelige rådet forstår at det påhviler hver troende å delta på alle disse festene med mindre man er syk eller er borte fra byen.

For flere år tilbake ble et brev av generell art sendt til de lokale åndelige rådene. Det ble der påpekt at Beskytteren gir anvisning om at nittendagsfesten skal holdes i samsvar med følgende program: Den første delen har et rent åndelig preg og er viet lesning fra bahá'í-troens hellige skrifter. Den andre delen består i almen rådslagning om Sakens anliggender. Her gir det lokale åndelige rådet samfunnet en rapport om sine aktiviteter, ber om forslag, innbyr til rådslagning og formidler også budskap mottatt fra Beskytteren og det nasjonale rådet. Den tredje delen er den materielle festen og den sosiale sammenkomsten for alle vennene. Bare stemmeberettigede troende inviteres til å delta på nittendagsfestene, men erklærte troende yngre enn 21 år kan også være til stede, særlig når de er medlemmer av en bahá'í-familie.

Disse møtene kan betraktes som selve hjertet i vårt bahá'í samfunnsliv. Når nittendagsfestene blir riktig gjennomført, med deltagelse av et bahá'í-samfunn som fullt ut forstår hvor viktige de er, så tjener de til å fornye troens ånd i oss og til å gjøre den dypere. De tjener til å øke vår evne til forenet innsats, til å fjerne misforståelser og til å holde oss fullt underrettet om alle viktige bahá'í-aktiviteter av lokalt, nasjonalt og internasjonalt omfang.»

(Uttalelse fra Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, offentliggjort i *Bahá'í News* 75 (juli 1933), side 8)

derfor en plikt og et ansvar for den enkelte bahá'í eller gruppe. Før de troende lærer å forene de to, kan man ikke ha håp om å få noe virkelig og varig utbytte av slike religiøse feiringer. En stor del av festen må selvsagt vies til å lese de hellige ord. For det er gjennom dem vennene kan få den inspirasjonen og visjonen de trenger for å gjennomføre sitt arbeid for saken med godt resultat.

(27. mai 1934) [21]

Det gjelder ditt spørsmål vedrørende nittendagsfestene. Disse sammenkomstene er uten tvil av særlig betydning for vennene ettersom de har både sosial og administrativ betydning og derfor bør overværes regelmessig av alle som har bekreftet sin tro. Festene bør også holdes hver nittende dag etter bahá'í-kalenderen.

(12. april 1935) [22]

Med hensyn til hvordan nittendagsfesten skal være, så har Bahá'u'lláh i *Aqdas* tydelig åpenbart denne institusjonens åndelige og sosiale preg. Men dens administrative betydning er blitt understreket av Beskytteren som en direkte reaksjon på at bahá'í-samfunnet i denne formingsperioden av bahá'í-æraen har et voksende behov for bedre opplæring i bahá'í-administrasjonens prinsipper og praksis.

(29. juli 1935 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada) [23]

Angående nittendagsfesten: I et tidligere brev til det nasjonale åndelige rådet hadde Beskytteren gjort det klart at selv om den ikke er en bindende forordning, så er denne festen av Bahá'u'lláh blitt betraktet som høyst ønskelig og fortjenstfull. I *Aqdas* har han spesielt understreket dens preg av åndelighet og andakt, og også dens sosiale betydning i bahá'í-samfunnet som et middel til å skape nærmere fellesskap og enhet mellom de troende. Festens administrative betydning er uttrykt av Beskytteren i betraktning av det økende

behovet blant vennene for bedre opplæring i bahá'í-administrasjonens prinsipper og metoder.

Nittendagsfesten er altså viktig på tre måter. Den er en sammenkomst med åndelig, sosial og administrativ betydning. Når alle disse tre delene føyes sammen, både kan og vil denne festen sikkert gi de beste og største resultater. Vennene bør imidlertid vokte seg for å tillegge denne institusjonen skapt av Bahá'u'lláh altfor stor betydning. De bør også passe på at de ikke undervurderer eller forringer dens betydning.

(2. oktober 1935 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada) [24]

Han ble svært glad over å få vite at dere holder festene, siden de danner et samlingspunkt for vennene og bidrar til med å forene dem og fordype dem i troen.

(5. mars 1946) [25]

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

En gruppe er selvsagt ikke et administrativt organ, og det er ingenting i veien for at dens medlemmer treffer beslutninger innenfor sitt virkefelt ved anledninger når det faller seg slik at alle er samlet, selv om dette skulle være på en nittendagsfest. Nittendagsfesten kan kun være en offisiell administrativ anledning der det finnes et lokalt åndelig råd til å ha ansvar for den, fremlegge rapporter for vennene og motta anbefalinger fra dem. Men grupper, spontane sammenkomster vennene imellom og til og med isolerte troende bør avgjort minnes dagen og fremsi bønner sammen. Når det er tale om en gruppe, kan den gjerne holde festen på den måten et lokalt åndelig råd ville gjort det, men selvfølgelig fullt klar over at den ikke har noen offisiell administrativ status.

(31. oktober 1972, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for Sveits) [26]

Med hensyn til å forandre rekkefølgen i festen, så fremgår det klart av Shoghi Effendis anvisninger at programmet for nittendagsfesten bør begynne med den åndelige delen og ikke den sosiale delen som innbefatter forfriskninger, eller at man bryter brødet sammen... Men hvis man finner at en form for samvær mellom vennene eller servering av mat og forfriskninger vil være til hjelp, dersom dette skjer i begynnelsen, så er det intet å innvende mot en slik praksis, forutsatt at det er klart at den ikke er en del av festen.

(23. januar 1985, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [27]

3. Når bør festen holdes?

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi

Når det gjelder ditt spørsmål angående den siste nittendagsfesten, så ser Shoghi Effendi ingen innvendinger om vennene velger å feire den på en av de innskutte dagene. De kan også feire den i løpet av fastemåned forutsatt at de avholder seg fra mat.

(2. august 1934, til en troende) [28]

Ditt tredje spørsmål gjelder dagen da festen bør holdes hver måned. Beskytteren gav som svar at det ikke er blitt fastsatt noen særskilt dag, men at det ville være å foretrekke og passe best dersom vennene møttes på den første dagen i hver bahá'í-måned.

(1. desember 1936, til en troende – oversatt fra persisk) [29]

Vedrørende tidspunktet for å holde nittendagsfester og valg, så vil Beskytteren anbefale at deres råd tilskynder vennene til å holde slike sammenkomster på den foreskrevne dagen, før solnedgang. Hvis dette er umulig, er det tillatt å holde dem foregående dag. I forbindelse med de ni hellig-

dagene bør imidlertid vennene betrakte det som obligatorisk å feire dem på den foreskrevne dagen før solnedgang.

(24. desember 1939, til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada) [30]

Naw-rúz-festen bør holdes den 21. mars før solnedgang og har ingenting med nittendagsfesten å gjøre. Nittendagsfesten har en administrativ funksjon, mens *naw-rúz* er vårt nyttår, en fest preget av gjestfrihet og glede.

(5. juli 1950, til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada) [31]

Fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Det gjelder deres spørsmål vedrørende tidspunktene for fester og helligdager. Bahá'í-døgnet varer fra solnedgang til solnedgang, og dersom solnedgangen om sommeren finner sted for sent til at nittendagsfesten kan holdes kvelden før, så bør den derfor holdes på selve dagen. Så lenge møtet begynner før solnedgang, anses det for å være holdt på den dagen som slutter ved denne solnedgangen. Naturligvis bør nittendagsfesten om mulig holdes på den første dagen i bahá'í-måned, men hvis det skulle være vanskelig å gjøre det, for eksempel dersom den sammenfaller med en fast kveld for offentlige møter, så er det tillatt å holde festen neste dag, det vil si på en etterfølgende dag i bahá'í-måned.

(23. juni 1964, til det Nasjonalt Åndelig Råd for Finland) [32]

4. Hvor bør festen holdes?

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi til enkelttroende

Det er ikke noe å innvende mot at møter holdes under åpen himmel, så lenge de gjennomføres med verdighet.

(22. november 1941) [33]

Hver by vil få sitt eget lokale åndelige råd, ikke et antall distriktsråd. Naturligvis kan det holdes distrikts-nittendagsfester der det bor riktig mange bahá'íer i samme by.

(31. mars 1949) [34]

Det er ubetinget en sak for det lokale åndelige rådet å avgjøre hvor nittendagsfestene skal holdes, men *ḥazíratu'l-quds* synes å være det logiske stedet ved de fleste anledninger. Inntil vennene får et sted for åndelige møter i ..., vil denne bygningen også bli brukt til slike sammenkomster så vel som til administrative formål.

Dersom man under visse omstendigheter arrangerer en særskilt fest hjemme hos en av de troende, med det åndelige rådets godkjennelse, så kan det ikke være noe å innvende mot det. Men i det store og hele mener han at det er bedre å bruke *ḥazíratu'l-quds*.

(18. februar 1954) [35]

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Vi innser og har forståelse for problemene forbundet med å holde nittendagsfester i storbyer som New York og Los Angeles, og vi har ingen innvending mot at deres råd gir det lokale rådet myndighet til å sørge for at festen holdes på ulike steder som en forsøksordning, om det lokale rådet så ønsker, idet dere tar hensyn til følgende forholdsregler:

Tendensen i storbyområder går i retning av atskillelse,

og det lokale rådet bør derfor være på vakt for å hindre at et lignende mønster utvikler seg ved bahá'í-møter på grunn av stedsvalget for festen.

Det lokale rådet bør gi akt på at hverken samfunnets enhet eller det lokale rådets styring svekkes av denne fremgangsmåten.

(23. januar 1967, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater) [36]

Vi har med glede mottatt deres brev av 9. august der dere legger frem problemet med å arrangere nittendagsfester og andre bahá'í-aktiviteter i de to samfunnene ... som er blitt så store at det er umulig å gjennomføre slike aktiviteter i private hjem, og vi håper at dere om ikke lenge vil stå overfor samme problem i andre samfunn.

Vi lar det være opp til dere å avgjøre om disse store samfunnene bør kjøpe lokaler som er store nok til å romme de troende ved fester og andre bahá'í-aktiviteter, om de bør leie lokaler eller holde flere fester samtidig og fortsatt anvende private hjem.

(21. august 1972, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for Alaska) [37]

I visse kommuner kan man stå overfor vanskeligheter når man skal reise til nittendagsfester og andre arrangementer. Problemene kan løses ved at dere gir det lokale rådet i en slik kommune adgang til å holde mer enn én fest innenfor sitt område. Det er ikke nødvendig å trekke skarpe grenser for et slikt formål, og vennene bør gis adgang til å delta på den festen i kommunen som passer best for dem. Men alle bør være oppmerksomme på at alle festene i området er del av den samme festen under det lokale åndelige rådets myndighet. Man bør sørge for at hele bahá'í-samfunnet i kommunen får anledninger til å komme sammen, og det er ikke nødvendig å utelukke dager for nittendagsfester fra slike anledninger.

(14. januar 1980, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for Barbados og Windwardøyene) [38]

Angående spørsmålet om å holde møter for å markere bahá'í-helligdager på regional basis, så har Rettferdighetens Hus besluttet at det i visse områder kan være ønskelig at vennene på nærliggende steder slutter seg til andre samfunn for å markere helligdager og visse begivenheter. Slike saker bør henvises til og avgjøres av de nasjonale åndelige rådene. Nittendagsfester og andre lokale aktiviteter bør imidlertid holdes i de respektive sivile områdene.

(20. mars 1986, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [39]

Problemene som ligger i deres forespørsel, er ikke uoverstigelige. Det lokale åndelige rådet kunne for eksempel gis adgang til å utnevne en administrasjonskomité i hver av et antall mindre enheter i byen. På vegne av rådet kunne disse komitéene ta seg av vennenes påtrengende behov i disse områdene. Og om man finner det ønskelig, kunne det åndelige rådet godkjenne at det holdes atskilte nittendagsfester i flere slike mindre enheter. I et slikt desentralisert system ville det lokale åndelige rådet måtte sørge for den overordnede samordningen av vennenes innsats i alle de mindre enhetene i byen.

Man bør betrakte oppdelingen av byen i mindre enheter kun som en administrativ nødvendighet som er ment å skulle tjene hele samfunnets beste. I denne forstand bør rådet vokte seg sterkt for å opprette for mange mindre enheter og nøye seg med å gjøre så lite som mulig i så henseende. I lys av storbyenes rasemessige skillelinjer og sosiale lagdeling ville det åndelige rådet også måtte være ytterst omhyggelig så det ikke rent faktisk tillater bahá'í-samfunnet i ... å splittes opp i rasemessig eller sosial henseende, selv om én rase eller ett samfunnslag kan dominere innenfor en mindre enhet i byen. Ett av de spørsmålene som burde ligge rådet, komitéene og

de enkelte vennene sterkest på sinne, er hvordan de gjennom sine funksjoner og handlinger til enhver tid skal kunne holde i hevd det fremste prinsippet og målet i vår tro, nemlig menneskerasens enhet.

(20. desember 1987, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater) [40]

5. De troendes deltagelse på festen

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi⁷

Med hensyn til nittendagsfestene mener Shoghi Effendi at de troende bør innprentes hvor viktig det er å delta på disse sammenkomstene som, utover sin åndelige betydning, er et uhyre viktig middel til å opprettholde en nær og vedvarende kontakt mellom de troende innbyrdes og også mellom dem og det organet som deres valgte representanter i lokalsamfunnet utgjør.

Radikale tiltak, som å utstøte en troende fra samfunnet, bør man imidlertid ikke gjennomføre i tilfelle noen unnlater å delta på disse festene. Det er opp til den enkelte troende selv å innse hva Saken krever av ham i så henseende. Enhver form for trusler kan ikke gjøre noen nytte, med mindre de tar utgangspunkt i en appell til den enkeltes samvittighet og ansvar.

(22. desember 1934) [41]

Og vedrørende nittendagsfestene: De er ikke strengt obligatoriske, men de troende bør bestrebe seg på å delta regelmessig på dem, hovedsakelig av følgende to grunner. Først og fremst fordi de fremmer tjenestens og fellesskapets ånd i samfunnet, og dernest i lys av at de gir de troende en

⁷ Til enkelttroende når ikke annet er anført.

glimrende anledning til å diskutere Sakens anliggender i full bredde og til å finne stadig bedre måter å gjennomføre bahá'í-aktiviteter på.

(30. november 1936)

[42]

Å delta på nittendagsfester er ikke obligatorisk, men høyst ønskelig, og vennene bør bestrebe seg på å ikke berøve seg selv dette felles åndelige samlingspunktet en gang hver bahá'í-måned.

(23. desember 1948)

[43]

Beskytteren har aldri hørt om noen bestemmelse som gjør det mulig å ta stemmeretten fra en troende som ikke deltar på tre nittendagsfester på rad. Han betrakter ikke en slik handling som forsvarlig i det hele tatt. Hele spørsmålet dreier seg om hvorvidt en person betrakter seg som bahá'í eller ei og er villig til å stå fast ved troens prinsipper og godta Beskytterens og administrasjonens myndighet. Hvorvidt vedkommende er i stand til eller i psykologisk henseende alltid er i en forfatning til å delta på fester og bahá'í-møter, er et helt annet spørsmål. Dersom en person gjør det helt klart at vedkommende ikke ønsker å anses som et aktivt medlem av bahá'í-samfunnet og være knyttet til det og gjøre bruk av stemmeretten, så bør vedkommendes navn fjernes fra stemmelisten. Men dersom en person betrakter seg som bahá'í og av forskjellige grunner ikke er i stand til å være aktiv i samfunnets anliggender, så bør vedkommende avgjort ikke fjernes fra vår stemmeliste, og aller minst nå når antallet i bahá'í-samfunnet er så lite.

(2. mars 1951, til Nasjonalt Åndelig Råd for Tyskland og Østerrike)

[44]

Han har full forståelse for den vanskelige situasjonen som deres råd vil bli satt i hvis dere holder fast ved prinsippet om at rådsmedlemmene og de stemmeberettigede medlemmene i samfunnet må bo innenfor kommunegrensene. Men etter hans

mening kan Paris ikke danne noe unntak fra denne generelle regelen som han ønsker at bahá'íene *over hele verden* skal overholde, på tross av de forbigående ulemper som dette eventuelt måtte medføre.

Dette betyr ikke at de bahá'íene i Paris som bor utenfor bygrensen, ikke bør delta på nittendagsfesten og bahá'í-helligdagene. Tvert imot bør de delta aktivt i samfunnets anliggender i den forstand at de bistår i undervisningsarbeidet samtidig som de ikke er aktive i administrasjonsarbeidet. Han kjenner seg sikker på at dere til slutt vil erfare at deres samfunn, så langt fra å være svekket, vil vokse og styrkes ved å overholde et prinsipp på denne måten.

(20. februar 1953, til Lokalt Åndelig Råd i Paris) [45]

Det er utenkelig og fullstendig utillatelig at noen bahá'íer i et samfunn skulle få lov til å holde en fest i sitt hjem og nekte en annen troende adgang, og rådet bør i samsvar med dette skrive i svært sterke ordelag til rådet i ... og henvise til at Beskytteren ikke bare er overrasket over å få kjennskap til denne situasjonen, men at han på det sterkeste tar avstand fra den.

Enhver bahá'í kan delta på en fest – en bahá'í fra stedet, en utenbys bahá'í og avgjort en isolert bahá'í fra omegnen.

(27. mai 1957, til Nasjonalt Åndelig Råd for De britiske øyer, utgitt i «Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'í Community of the British Isles» (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981), side 380) [46]

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Som svar på deres brev av 8. november mener vi at alle venner, uansett livsvilkår, bør oppmuntres til å holde nittendagsfesten. Det er innlysende at den bare kan være en offisiell administrativ anledning der det finnes et lokalt åndelig råd til å ha ansvar for den, fremlegge rapporter for vennene og

motta anbefalinger fra dem. Men grupper, spontane sammenkomster vennene imellom og til og med isolerte troende bør avgjort minnes dagen og fremsi bønner sammen. Når det er tale om en gruppe, kan den gjerne holde festen på samme måte som et lokalt åndelig råd ville gjort det, men selvfølgelig fullt klar over at den ikke har noen offisiell administrativ status.

Med hensyn til gjester på nittendagsfesten, så bør selvfølgelig bahá'ier fra enhver del av verden ønskes varmt velkommen, og de kan delta i rådslagningen. Men bare medlemmer av lokalsamfunnet kan stemme over anbefalinger til det lokale åndelige rådet.

(1. desember 1968, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for De britiske øyer)[47]

Det er ikke helt riktig å si at nittendagsfesten endres til en enhetsfest som et resultat av at det er ikke-bahá'ier til stede. Det som kan skje, er at rådslagningsdelen av festen må utsettes....

Hvis det blir besluttet å utsette rådslagningsdelen av festen helt eller delvis, uttaler Rettferdighetens Hus at det er opp til det lokale åndelige rådet selv å avgjøre hvorvidt et nytt møte bør holdes i løpet av bahá'í-måneden for å fullføre den, eller om den kan utsettes til neste nittendagsfest.

(5. september 1983, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for Tyskland) [48]

En bahá'í som besøker et annet samfunn, kan delta fullt ut i rådslagningen på nittendagsfesten, men har ingen rett til å stemme over anbefalinger som fremsettes overfor det lokale åndelige rådet. Men av høflighet vil en gjest vanligvis avstå fra å legge beslag på for mye av rådslagningstiden.

Enhver bahá'í, uansett om vedkommende er en isolert troende eller medlem av et lokalt samfunn eller en lokal gruppe, kan til enhver tid fremlegge sine forslag og anbefalinger for det nasjonale åndelige rådet og på den måten

delta i rådslagningsdelen av bahá'í-samfunnets sosiale liv. Isolerte troende og gruppemedlemmer kan selvfølgelig også delta på nittendagsfester i samfunn når de ønsker det.

(23. juli 1985, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [49]

Med hensyn til ditt spørsmål om et lokalt åndelig råd kan avlyse sin egen nittendagsfest for å delta på festen i et annet samfunn, så anbefaler Rettferdighetens Hus at nittendagsfesten ikke bør avlyses. Men det er ingenting å innvende mot at to eller flere lokalsamfunn holder en felles nittendagsfest av og til, selv om det er ikke riktig å tillate at slike fellesfester holdes som en fast ordning. Dersom medlemmer av et samfunn kommer frem til at planen om å holde en slik fellesfest ville være til ulempe for dem, så bør de ta saken opp med sitt lokale åndelige råd.

(26. april 1987, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [50]

6. Begrensninger vedrørende deltagelse på festen

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi

Når det gjelder deres spørsmål angående nittendagsfestene, så er dette er egentlig en sak av underordnet betydning som bør avgjøres av rådet. Møter som ved offentlig kunngjøring er tillyst på en bestemt dato, kan man helt åpenbart ikke avlyse. Angående ikke-bahá'íers deltagelse: Dette bør man for all del unngå. Men hvis det til en nittendagsfest kommer noen som ikke er troende, så bør de ikke avvises, siden det kunne såre dem.

(21. september 1946 til to troende) [51]

Den elskede Beskytteren har gitt meg beskjed om å skrive til dere angående en avgjørelse som nylig er tatt av det nasjo-

nale rådet, slik det er kunngjort i deres bahá'í-nytt for januar og februar. Avgjørelsen går ut på at ikke-bahá'ier kan delta på nittendagsfester dersom en erklært troende går god for «at de er oppriktig interessert i troen».

Beskytteren ønsker at jeg skal gjøre dere oppmerksomme på den kjensgjerning at det ikke under noen omstendigheter kan gjøres endringer i troens institusjoner eller grunnprinsipper.

Nittendagsfesten er en av Sakens institusjoner. Den ble først opprettet av Báb, senere stadfestet av Bahá'u'lláh og er nå gjort til en fremtredende del av troens administrasjonsordning. Disse nittendagsfestene er for bahá'iene og bahá'iene alene, og noe avvik fra dette prinsippet tillates ikke.

Beskytteren mener derfor at dere bør omstøte rådets vedtak om å åpne festene for «nesten-bahá'ier», ettersom det ikke er i samsvar med administrasjonsordningens ånd at ikke-bahá'ier eller nesten-bahá'ier deltar på nittendagsfestene, og da særlig på den administrative delen av festen.

Beskytteren forstår hvilken ånd som besjelet dere da omtalte forslag ble fremsatt — at det kunne bli en sterkere fremdrift i undervisningsarbeidet. Men han mener at forslaget i det lange løp ville bli til skade for troen og derfor bør omstøtes som tidligere påpekt.

(28. mai 1954, til Nasjonalt Åndelig Råd for Tyskland og Østerrike) [52]

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Det almengyldige prinsippet er at ikke-bahá'ier ikke inviteres til nittendagsfesten. Hvis det har forekommet i Persia at ikke-bahá'ier har vært til stede på en nittendagsfest, så er dette et unntak og ikke en regel.

Det er en alminnelig forståelse i Persia at dersom en ikke-bahá'í uforvarende skulle komme til en nittendagsfest, så

ville vedkommende bli behandlet på en høflig måte. Men det er like viktig at vennene forstår at de bør la være å invitere ikke-bahá'íer til disse spesielle sammenkomstene, som er forordnet av Bahá'u'lláh ikke bare for å gi åndelig forfriskning og enhet, men også til rådslagning mellom det åndelige rådet og de troende i sin alminnelighet om samfunnets interne anliggender.

(4. februar 1974, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et lokalt åndelig råd) [53]

Deres memorandum av 16. november 1975 ber om klargjøring av en meddelelse fra Beskytteren gjengitt på side 367 i bind IV av *Amr va Khalq*.... Som svar på dette setter senere anvisninger fra den elskede Beskytteren et klart forbud mot at personer fratatt stemmeretten kan delta på nittendagsfesten. Det sitatet som er gjengitt i *Amr va Khalq*, bør derfor erstattes av en annen erklæring fra Beskytteren.

(24. november 1975, memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Det Internasjonale Undervisnings-senter) [54]

Det viktigste man må huske er at en gruppe ikke er en administrativ institusjon innenfor bahá'í-administrasjonsordningen. Men den er kimen til et lokalt åndelig råd. Og selv om den forblir under det nasjonale åndelige rådets direkte myndighet, bør den helt klart oppmuntres til å forberede seg på den tiden da den vil opprette denne guddommelige institusjonen. Det er slett ingenting å innvende mot at den velger personer til tillitsverv, som sekretær, formann og kasserer, at den holder nittendagsfester og markerer helligdager, at den arbeider for undervisning og utbredelse, så lenge man hele tiden forstår at den styrende myndigheten er det nasjonale åndelige rådet og ikke gruppen selv.

(13. juni 1974, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Paraguay) [55]

Man kan på en vennlig måte forklare at nittendagsfesten er en helt privat religiøs anledning av intern karakter for bahá'í-samfunnet der man diskuterer indre anliggender og medlemmene møtes for å omgås personlig og for å tilbe Gud. Man bør ikke gjøre noen stor sak ut av det, for det er avgjort ikke noe hemmelig ved festen. Men den arrangeres kun for bahá'íer.

(4. november 1976, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Belgia) [56]

Angående nittendagsfesten, så er det almengyldige prinsippet at ikke-bahá'íer ikke inviteres til å delta. Og dersom du blir spurt om dette, kan du forklare at festen i alt vesentlig er av intern og administrativ art. I løpet av perioden for rådslagning bør bahá'íene ha full frihet til å gi uttrykk for sine synspunkter på arbeidet for Saken uten å kjenne seg brydd over at alt de sier overhøres av noen som ikke har anerkjent Bahá'u'lláh, og som dermed kunne få et sterkt fortegnert bilde av troen. Det ville også være svært pinlig for enhver følsom ikke-bahá'í å finne seg kastet midt inn i en diskusjon av enkeltsakene i et bahá'í-samfunn som vedkommende ikke er en del av. En ikke-bahá'í som ber om å bli innbudt til en fest, vil vanligvis forstå det hvis saken blir forklart for vedkommende.

(12. august 1981, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [57]

Følgende veiledning om dette emnet ble sendt til en troende den 24. mars 1970 av Rettferdighetens Hus:

... når det skjer at en ikke-bahá'í kommer til en fest, så bør vedkommende ikke bli bedt om å forlate den. Rådet bør heller utelate rådslagningsdelen av festen, og man bør la ikke-bahá'íen kjenne seg velkommen....

Denne rettleidingen er dere uten tvil kjent med. Og dersom festen av og til holdes hjemme hos den familien hvor ektefellen ikke er en bahá'í, så ville det likeledes være uhøf-

lig om man ikke lot vedkommende få overvære i det minste den sosiale og åndelige delen av festen.

(8. januar 1985, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Australia) [58]

... dersom det skjer at en ikke-bahá'í kommer til en nittendagsfest, så bør man la vedkommende kjenne seg velkommen, men en bahá'í bør avgjort ikke invitere en ikke-bahá'í til å delta.

Ut fra det foregående kan man se at løsningen på dette problemet i bunn og grunn er et spørsmål om kjærlig oppdragelse.

(23. januar 1985, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [59]

7. Ungdom og barn på fester

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Dere har spurt om barn under 15 av ikke-bahá'í foreldre kan delta på nittendagsfester eller andre begivenheter kun for bahá'ier når barna betrakter seg som bahá'ier. Angående denne forespørselen, så kan slike barn gis lov til å delta på bahá'í-sammenkomster forutsatt at foreldrene har gitt sitt samtykke. Dette gjelder selvfølgelig bare for barn under 15 år.

(4. august 1970, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Nicaragua) [60]

Med hensyn til at unge mennesker under 18 år erklærer seg som troende, ... så kan vi godta et barn som er 15 år gammelt eller eldre selv om vedkommendes foreldre ikke samtykker, og dette gjelder til tross for at de etter finsk lov ikke kan bli offisielt overført til listen over bahá'ier. Dere bør

derfor ikke utelukke slike troende fra nittendagsfestene. Men selv om slike unge troende ikke bør la seg lede bort fra sin tro av foreldrenes innvendinger, så bør de — i lys av den vekt som læren legger på tilbørlig respekt overfor foreldre, og av hensyn til finsk lov — adlyde foreldrene i den grad det gjelder deltagelse i bahá'í-aktiviteter. Deres mål bør være å gradvis vekke den samme kjærligheten til Bahá'u'lláh i foreldrenes hjerter som har satt deres egne hjerter i brann, og ikke å skape motvilje hos foreldrene i utrengsmål eller på noen som helst måte bidra til misstemning i familien på dette avgjørende punktet i deres utvikling.

(1. mars 1972, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Finland) [61]

Det Universelle Rettferdighetens Hus har mottatt deres brev av 11. oktober 1976 med spørsmål om hvorvidt det er tillatt for barn å delta på bahá'í-begivenheter når de er plassert i bahá'í-hjem for å pleies i kortere eller lengre tid. Vi er blitt bedt om å underrette dere om at slike barn kan tillates å delta på nittendagsfester og andre bahá'í-aktiviteter, og at det i så henseende ikke bør gjøres noen forskjell på dem og barn av bahá'íer.

(31. oktober 1976, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en bahá'í-gruppe) [62]

... Rettferdighetens Hus har bedt oss si at barn bør læres opp til å forstå den åndelige betydningen av sammenkomstene for Den Velsignede Skjønnhets tilhengere og til å verdsette den ære og nåde det er å kunne delta på dem, uansett hva slags ytre form de måtte ha. Man er klar over at noen bahá'í-markeringer er langvarige og at det er vanskelig for svært små barn å holde seg i ro så lenge. I slike tilfeller kan en av foreldrene måtte gå glipp av en del av møtet for å ta seg av barnet. Det åndelige rådet kan kanskje også hjelpe foreldrene ved å tilby en markering for barn, tilpasset deres evner, i et eget rom under en del av samfunnets markering. Å

delta i hele den voksne feiringen blir dermed et tegn på voksende modenhet og en utmerkelse man gjør seg fortjent til ved god oppførsel.

Under alle omstendigheter påpeker Rettferdighetens Hus at foreldre har ansvaret for sine barn og bør få dem til å oppføre seg skikkelig når de er med på bahá'í-møter. Hvis barn fortsetter å skape uro, bør man fjerne dem fra møtet. Dette er ikke bare nødvendig for å sikre at bahá'í-møter kan gjennomføres med tilbørlig verdighet, men er en side ved barnas oppdragelse til høflighet, hensyn til andre, ærbødighet og lydighet overfor foreldrene.

(14. oktober 1982, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Canada) [63]

Det ville ikke være administrativt riktig at en bahá'í-ungdom under 21 år fungerer som formann for nittendagsfesten. Men dette bør man ikke gjøre noen stor sak av, ettersom det er av mindre betydning.

(22. februar 1984, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Italia) [64]

I ditt brev av 18. oktober 1984 spør du om barnas plass i samfunnet, særlig med hensyn til nittendagsfestene. Som svar på dette spørsmålet er vi blitt bedt om å gjøre deg kjent med følgende sitat fra et brev om emnet skrevet til et nasjonalt råd på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Ettersom barn av bahá'í-foreldre betraktes som bahá'íer, skal de oppmuntres til å delta på alle fester for der å være med på lesningen av skriftene og bønnene og bades i samfunnets ånd. Rettferdighetens Hus håper at hver fest vil være en kjærlighetens fest der barna vil gi og motta samfunnets og enkeltmedlemmenes påtagelige kjærlighet.»

Rettferdighetens Hus merket seg ditt forslag om å legge festene til en helg nær den første dagen i bahá'í-måneden for å gjøre det lettere for barn og deres foreldre å delta. Dette er

en sak som det er opp til det lokale rådet å diskutere og ta stilling til...

(22. november 1984, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [65]

8. Gjennomføringen av festen: bønn og skriftlesning

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi⁸

Med hensyn til ditt spørsmål om bruk av musikk på nittendagsfestene, så ønsker han at du forsikrer alle vennene om at han ikke bare bifaller en slik praksis, men endog ser det som tilrådelig at de troende på sine møter gjør bruk av lovsanger komponert av bahá'íene selv, og også av slike lovsanger, dikt og sanger som er basert på de hellige ord.

(April 1935) [66]

Angående dine spørsmål: Den åndelige delen av nittendagsfesten innebærer at det leses bønner av Bahá'u'lláh og Mesteren. Dersom det etter dette følger en periode med lesning fra læren, kan hans [Beskytterens] skrifter tas med, men dette inngår ikke i møtets åndelige del.

(15. desember 1947) [67]

Angående det spørsmålet du stilte ham om bahá'í-troens hellige skrifter: De bør betraktes som skrifter fra Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá, og bare disse bør leses i løpet av festens rent åndelige del.

(11. mai 1948, til Nasjonalt Åndelig Råd for Australia og New Zealand) [68]

I den åndelige delen av nittendagsfesten kan man lese hva

⁸ Til enkelttroende når ikke annet er anført.

som helst av det Báb, Bahá'u'lláh og Mesteren har skrevet, og også fra Bibelen og Koranen, siden de alle er hellige skrifter. Denne delen av møtet behøver ikke å begrenses til bønner, selv om bønner kan og bør leses i løpet av den.

(18. oktober 1948)

[69]

Spørsmålet om festens andaktsdel er blitt uklart fordi han en gang brukte uttrykket «andakt» i dets nøyaktige betydning, som jo betyr bønn, og en annen gang i vid forstand, i den betydningen som bahá'íene vanligvis forstår det, nemlig om å møtes og lese fra læren forut for administrasjons- eller rådslagningsdelen av nittendagsfesten. De to uttalelsene forandrer på ingen måte gjennomføringen av denne delen av festen som, ihvertfall i Østen, alltid åpnes med bønner, og etterpå kan man lese tavler og utdrag fra Bahá'u'lláhs eller Mesterens eller Beskytterens skrifter, eller for den saks skyld sitere fra Bibelen eller Koranen.

(11. april 1949, til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater)

[70]

Musikk er tillatt i løpet av den åndelige delen – eller hvilken som helst del – av nittendagsfesten.

(30. juni 1952, til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater)[71]

Angående spørsmålene du stilte i ditt brev:

For det første mener han at selv om det i prinsippet avgjort ikke er noen grunn til at det ikke skulle leses utdrag fra andre hellige skrifter i den åndelige delen av våre fester, så er det i det store og hele tilrådelig at bahá'íene leser fra sine egne hellige skrifter i festens åndelige del, siden dette i særlig grad er en anledning da de kommer sammen for å berike sitt eget åndelige liv.

(18. februar 1954)

[72]

Bábs og Bahá'u'lláhs skrifter kan avgjort leses når som helst og hvor som helst. Likeså leses 'Abdu'l-Bahás skrifter

fritt i den åndelige delen av festen. Beskytteren har gitt beskjed om at hans egne skrifter ikke bør leses under den åndelige delen av festen. I denne delen av festen bør lesningen med andre ord begrenses til Bábs, Bahá'u'lláhs og – i mindre grad – Mesterens skrifter. Men under denne delen av festen bør man ikke lese fra Beskytterens skrifter. I løpet av festens administrative diskusjon kan Beskytterens skrifter leses. I den administrative delen av festen kan det selvfølgelig ikke være noen innvendinger mot å lese fra Bábs, Bahá'u'lláhs eller 'Abdu'l-Bahás skrifter.

(27. april 1956)

[73]

Instrumentalmusikk kan anvendes på bahá'í-festene.

Det er intet å innvende mot at man gir sitt bifall til kjenne ved å klappe i hendene.

Dersom en person har en undervisningsavtale samme kveld som en nittendagsfest, så er det opp til vedkommende selv å bedømme hva som er viktigst.

(20. august 1956)

[74]

Fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Vi har merket oss en uttalelse på side 1 i deres referat av 27. desember: «Det var enighet om å underrette vennene i ... om at det ikke var korrekt å synge en sang komponert av en bahá'í i løpet av nittendagsfestens andaktsdel».

Det går ikke klart frem hva referanserammen for deres rådslagning var, heller ikke hvorvidt et direkte spørsmål ble forelagt deres nasjonale råd til avgjørelse. Vi tror imidlertid at det vil være til hjelp for dere å vite at sanger hvor teksten utgjøres av hovedskriftene fra Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá, alle er fullt passende for festens andaktsdel. Sanger fremført på den persiske måten er faktisk av denne typen, fra en annen tradisjon. De er en måte å sette musikk til de hellige ordene på, og den som synger, gjør dette på en måte som gjenspeiler vedkommendes opplevelse og tolkning av ordene

som ytres. Når det gjelder sanger med ord av poetisk art forfattet av andre enn troens sentrale skikkelser, så kan også de være velkomne, men på riktig sted, for «musikk er åndens språk», som dere vet.

Siden ånden i våre sammenkomster påvirkes så sterkt av tonen i vår tilbedelse og det preg den har, av hva vi føler for Guds ord for denne dag og hvordan vi verdsetter det, så vil vi håpe at dere oppmuntrer til at menneskets ånd kan uttrykke seg vakrest mulig i deres samfunn, gjennom musikk som en av flere følelsesmessige uttrykksformer.

(22. februar 1971, til Nasjonalt Åndelig Råd for Guyana, Surinam og Fransk Guyana) [75]

Man bør videre huske på at Shoghi Effendis persiske skrifter er av et enestående slag, og til forskjell fra hans engelske brev og budskapene stilet til de troende i Vesten, så har mange av disse skriftene innslag av bønnfallelse, bønner og andaktsstykker som egner seg for den åndelige delen av bahá'í-fester.

(15. oktober 1972, til en troende) [76]

[Se også utdrag 71, som henviser til bruken av Beskytterens persiske skrifter i den åndelige delen av festen i østlige bahá'í-samfunn.]

9. Gjennomføringen av festen: rådslagning

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi

Hovedhensikten med nittendagsfestene er å gi den enkelte troende anledning til å fremme eventuelle forslag overfor det lokale rådet, som i sin tur vil la dem gå videre til det nasjonale åndelige rådet. Det lokale rådet er derfor den rette kanal som lokale bahá'í-samfunn kan anvende for å kommunisere med de nasjonale representantene som samlet gruppe. Års-

møtet bør ses på som en kortvarig sammenkomst med visse enkeltfunksjoner som skal utføres i løpet av en begrenset tidsperiode. Den status det har er dermed avgrenset i tid til årsmøtesesjonene, mens rådslagningsfunksjonen alltid ellers ligger hos de troende i sin helhet gjennom de lokale åndelige rådene.

(18. november 1933, til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater) [77]

Den viktigste anledningen vennene har til å diskutere administrative spørsmål, er nittendagsfestene, da rådsmedlemmene kan møte de troende som gruppe og sammen diskutere Sakens anliggender og foreslå kursendringer og nye fremgangsmåter. Men selv da bør det ikke forekomme noen henvisning til enkeltpersoner.

(27. mars 1938, til en troende) [78]

Og nå angående ditt siste, kjære brev der du spurte om de troende har rett til å gi åpent uttrykk for sin kritikk av en handling eller et kursvalg fra rådets side. Ethvert lojalt og intelligent medlem av samfunnet har ikke bare rett til, men også et vesentlig ansvar for å presentere ethvert forslag, enhver anbefaling eller kritikk som vedkommende ut fra sin samvittighet mener bør fremsettes for å forbedre og bøte på visse bestående forhold eller tendenser i sitt lokale samfunn. Presentasjonen bør skje i full bredde og på en oppriktig måte, men med tilbørlig respekt for og hensyn til rådets myndighet. Og det er også rådets plikt å nøye overveie eventuelle slike synspunkter forelagt det av hvem som helst av de troende. Den beste anledningen som er valgt til dette formålet, er nittendagsfesten, som i tillegg til sine sosiale og åndelige aspekter dekker ulike administrative behov og krav i samfunnet. Det viktigste av disse er behovet for åpen og konstruktiv kritikk og drøfting av tingenes tilstand innenfor stedets bahá'í-samfunn.

Men det bør nok en gang understrekes at man nøye bør

unngå all kritikk og diskusjon av negativ art som kan lede til at rådets myndighet som organ undergraves. For ellers vil Sakens egen orden bli satt i fare, og det vil herske forvirring og uenighet i samfunnet.

(13. desember 1939, til en troende)

[79]

Bahá'íene må lære å glemme personlighetene og overvinne lysten til å velge side og gå til kamp, som er så naturlig hos folk. De må også lære seg å virkelig anvende det mektige rådslagningsprinsippet. Det er avsatt en tid på nittendagsfestene da samfunnet kan gi uttrykk for sine synspunkter og fremme forslag for rådet. Rådet og de troende burde se frem til denne gledelige diskusjonstiden og hverken frykte eller undertrykke den. Rådsmedlemmene bør likeledes rådslå i full bredde og la Sakens interesser og ikke personligheter komme først i sine beslutninger, og da slik at flertallets vilje blir avgjørende.

(30. juni 1949, til Nasjonalt Åndelig Råd for Tyskland og Østerrike)

[80]

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Som dere nå utvilsomt innser, så medfører opptak av et større antall nye troende på kort tid mange problemer for stadfestelsen, men vi er sikre på at dere vil være i stand til å håndtere disse problemene og gå videre til enda større prestasjoner.

Ved å lese deres referat legger vi merke til at gløden hos noen av de nye troende settes på prøve ved at det leses lange, ordrike brev på nittendagsfester, og vi synes noe bør gjøres med det. Skjønt det er av betydning at de troende opplyses om viktige budskap fra Det hellige land og om andre viktige saker, så er det sant at opplesning av budskap på nittendagsfester kan bli en svært kjedsommelig og trettende opplevelse, især for nye troende som ikke er kjent med mange

sider ved bahá'í-administrasjonen. Vi mener dere bør vurdere andre måter og andre midler for å gi de troende viktig og nødvendig informasjon, så som gjennom nyhetsbrev, kurs-samlinger og andre møter.

(6. september 1971, skrevet av Det Universelle Rettferdighetsens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd på Hawaii) [81]

Som det heter i artikkel IV i vedtektene for et lokalt åndelig råd:

«Lokalt Åndelig Råd skal, med opprettholdelse av sin helige rett til å treffe endelig avgjørelse i alle saker som angår bahá'í-samfunnet, alltid søke råd og veiledning fra alle medlemmer i samfunnet, holde samfunnet underrettet om alle sine handlinger, og innby til full og fri diskusjon i samfunnet om alle saker som vedrører troen.»

Selve avstemningen over om anbefalinger fremsatt på nittendagsfester skal sendes videre til det lokale rådet, er en underordnet sak som kan overlates til de lokale åndelige rådenes egen avgjørelse. Det er ikke noe forbud mot at det lokale rådets sekretær skriver ned forslag fremmet på nittendagsfestene for at rådet kan vurdere dem. Det viktige punktet man huske på her, er ovennevnte bestemmelse i vedtektene.

(21. januar 1982, memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Det Internasjonale Undervisnings-senter) [82]

Bahá'í-ungdom mellom 15 og 21 år kan avgjort delta i diskusjoner og bør oppmuntres til å gjøre det, men de kan ikke stemme over anbefalinger til rådet før de har fylt 21.

(16. september 1979, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Storbritannia) [83]

Et lokalt åndelig råd er ansvarlig for å organisere nittendagsfester og forventes å gi en rapport om sine aktiviteter til samfunnet på festen, i tillegg til å ta stilling til forslag det får seg forelagt. Et slikt råd bør derfor møtes minst en gang hver

bahá'í-måned. Det Universelle Rettferdighetens Hus ønsker imidlertid ikke å fastsette bastante regler i denne saken og foretrekker å overlate spørsmålet til hvert nasjonalt råds skjønn.

Hvis et lokalsamfunn under ledelse av sitt lokale råd holder regelmessige nittendagsfester, og det av og til har en fellesfest med ett eller flere andre samfunn, kan dere la statistikken vise at hvert råd har holdt sin egen nittendagsfest. Dere er selvfølgelig klar over at fellesfester ikke oppfyller hensikten med nittendagsfesten i snever forstand og derfor ikke bør bli noen fast praksis blant vennene.

(15. februar 1982, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Transkei) [84]

Dersom vennene på nittendagsfesten er enige i en anbefaling, enten ved enstemmighet eller ved flertall, så utgjør dette en anbefaling fra festen til rådet. Dersom en troende på den annen side fremmer et forslag som andre venner ikke støtter, så kan det likevel tas opp til vurdering av rådet...

(27. juli 1982, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Tyskland) [85]

En rekke faktorer kommer inn i bildet når man skal forstå hvordan det riktige samspillet arter seg mellom en troende og vedkommendes lokale åndelige råd under rådslagningsdelen av nittendagsfesten. Den viktigste av dem er en riktig forståelse av hensikten med denne svært viktige institusjonen i Saken. 'Abdu'l-Bahá beskrev festen i følgende ordelag:

«Denne festen er en gledebringer. Den er grunnvullen for enighet og enhet. Den er nøkkelen til hengivenhet og fellesskap. Den utbrer menneskehetens enhet.»

(25. juli 1984, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Argentina) [86]

[Se også utdrag 4.]

Vedtektene for et lokalt åndelig råd gir en klar pekepinn om formannens og nestformannens roller på rådsmøtene. På fester er det formannen eller en utpekt representant for det åndelige rådet som fører ordet i rådslagningsperioden. Dette er imidlertid ikke nevnt særskilt i vedtektene og er en mindre vesentlig sak som overlates til det nasjonale rådets skjønn i hvert enkelt land. Dette rådet kan enten velge å bruke en ensartet fremgangsmåte som lokale råd skal følge, eller overlate saken til det lokale rådets egen vurdering....

(23. desember 1986, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [87]

10. Gjennomføringen av festen: sosialt samvær

Fra et memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Vi kan forstå ønsket hos noen av vennene om å arrangere en hjertelig velkomst på festene for nyerklærte troende og særlig for ungdom, og vi ser ingen innvendinger mot at rådet holder en mottagelse før den egentlige festen med dette for øye. Siden festen ofte holdes om kvelden, kunne rådet finne det ønskelig å ordne det slik at de troende inntar et lett aftensmåltid sammen før festen holdes. Eller det kunne for eksempel sørge for sosiale aktiviteter av et passende slag mens vennene samles forut for selve begynnelsen av nittedagsfesten. Dette bør imidlertid ikke komme i stedet for den sosiale delen av festen selv.

(21. januar 1973, til Sakens Hender bosatt i Det hellige land)[88]

11. Sammensmelting av kulturer under feiringen av festen

Fra brev skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Vi har vurdert deres brev av 11. mars 1970 angående de vanskelighetene dere har med å få de indianske troende på reservater til å holde regelmessige nittendagsfester.

Når rettledning om nittendagsfester så vel som om andre administrative anliggender anvendes på innfødte troende, er det viktig at prosessen med å venne dem av med de gamle formene bør gjennomføres gradvis for ikke å slukke gløden hos dem, og deres råd bør ikke opptre for strengt i disse sakene.

(3. april 1970, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd for Canada) [89]

Det Internasjonale Undervisningscenter har sendt oss en kopi av ditt brev datert 10. oktober 1982 med spørsmål om språkproblemer skapt av tilstrømmingen av iranere som ikke forstår engelsk. Det er viktig at de iranske vennene oppmuntres til å anstrenge seg så de lærer landets språk og blir integrert i samfunnets liv og aktiviteter. Nittendagsfestene og andre offisielle sammenkomster for vennene bør foregå på det språket som er vanlig i området. Dette betyr selvfølgelig ikke at noe av lesningen på slike møter ikke kan foregå på innvandrernes språk, eller at noen undervisningssamlinger og konferanser ikke kan arrangeres og ledes på deres eget språk til fordel for disse vennene, om de så skulle ønske. Det vesentlige er som tidligere nevnt å fremme integreringen av innvandrerne i samfunnet og unngå følelser av fremmedgjørelse eller splittelse på grunn av språket.

(10. november 1982, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [90]

Det lokale åndelige rådet i ... gjorde rett i å vedta at nittendagsfestene skal foregå på spansk og at det som sies ikke skal oversettes til persisk, særlig i lys av den kjensgjerning at noen av de spanske vennene er i ferd med å komme på avstand fra samfunnet. Skjønt de iranske vennene bør gjøre alt for å delta på nittendagsfestene, så bør de ikke forvente at slike møter skal foregå på persisk. De bør forsøke å lære spansk, særlig hvis de har planer om å slå seg ned i Spania. Det er imidlertid intet å innvende mot at persiske venner har spesielle møter med tanke på hyggelig samvær og fordypning på persisk, om de så skulle ønske.

(6. februar 1983, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Spania) [91]

Du har bedt om forslag i forbindelse med utarbeidelsen av den håndboken om bahá'í helligdager som du har planer om å utgi. Det er viktig at uansett hvilke detaljer du legger frem der, så må det gjøres klart at innholdet ikke utgjør faste fremgangsmåter som må følges strengt. Det er åpenbart at vennenes markering av bahá'í helligdager bør være preget av en verdighet og ærbødighet som sømmer seg for anledningen. Men dette betyr ikke at kulturtradisjoner som ikke går på tvers av bahá'í-prinsippene, ikke får og ikke kan komme til uttrykk i vennenes lokale helligdagsmarkeringer og møter.

(1. august 1983, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [92]

Som svar på ditt spørsmål om kjæledyr som er til stede under bahá'í-møter holdt hjemme hos folk i Europa, ber Rettferdighetens Hus oss forklare at den europeiske holdningen til kjæledyr er svært forskjellig fra holdningen hos folk i for eksempel Nord-Afrika, og at dette er en mindre vesentlig ting som det ikke bør gjøres noen sak av.

(29. august 1983, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende) [93]

Når det foreligger språkproblemer, ser Rettferdighetens Hus gjerne at det arrangeres spesielle undervisningstimer og sammenkomster for de iranske vennene i tillegg til de faste møtene i samfunnet, slik at de får anledning til å studere de hellige skriftene på sitt eget språk og holdes underrettet om det som skjer i bahá'í-samfunnet i Canada. Nittendagsfester og lokale rådsmøter bør foregå på engelsk eller fransk, alt etter hva situasjonen tilsier, siden dette er landets språk. Men dersom det er mulig å ordne det slik for iranere som ennå ikke har lært språket, at de på en eller annen måte kan få utbytte av det som diskuteres på slike møter uten at dette forstyrrer møtets jevne gang, så kan man ta hensyn til denne faktoren.

(7. februar 1984, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Nasjonalt Åndelig Råd i Canada) [94]

Åndelige råd som står overfor spørsmål som innebærer en mulig konflikt mellom stammeskikker og bahá'í-lover, er av Rettferdighetens Hus rådet til å skjelne mellom slike sider ved livet i et stammesamfunn som er forbundet med grunnleggende lover (så som monogami), og saker av mindre betydning som vennene gradvis kan og bør frigjøre seg fra. Rettferdighetens Hus har enn videre gitt som råd at:

Troens institusjoner bør ta seg i vare for ikke å nøde vennene til vilkårlig å oppgi slike lokale tradisjoner som utgjør et harmløst og ofte fargerikt særpreg for bestemte folk og stammer. Dersom en ny bahá'í-brått skulle slutte å følge sitt folks skikker, er det mulig at man kanskje ville misforstå bahá'í-troens sanne natur og at bahá'íene kunne bli ansett for å ha vendt seg mot landets tradisjoner....

(25. oktober 1987, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til to troende) [95]

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS
SEKRETARIATSAVDELINGEN

17. mai 2009
Formidlet elektronisk

Til alle nasjonale åndelige råd

Kjære bahá'í venner

I sitt ridvánbudskap av 2008 viste Det Universelle Rettferdighetens Hus til at den dynamiske kraften som utgår fra samspillet mellom de tre deltakerne i 5-årsplanen, gir en stadig større innvirkning. Feiringen av nittendagsfesten har ikke forblitt upåvirket av denne voksende kraften. Over alt berikes festens åndelige del av den ærbødighetsfølelse som rendyrkes gjennom personlig bønn og regelmessige tilbedelsesmøter. Den administrative delen besjeles både av rapporter om troens fremgang og av den innsikt som ivrige troende engasjert i bahá'í aktiviteter bidrar med, troende fra ulike befolkningsgrupper, både nyerklaerte og mangeårige. Den sosiale delen er mer enn høflige formaliteter og blir til en gledelig forening av inderlig elskende, av prøvede følgesvenner som forenes om et felles mål, og hvis samtaler blir høynet av åndelige temaer.

Underveis i 5-årsplanen, som svar på spørsmål som har blitt reist om nittendagsfesten, har Det Universelle Rettferdighetens Hus beskrevet hvordan bestemte grunnleggende prinsipper skal utøves i forbindelse med et stadig voksende samfunn som omfatter sjeler fra alle samfunnslag og fra enhver bakgrunn. Siden dets kommentarer i dette henseende trolig vil være av interesse for alle nasjonale åndelige råd, har vi blitt bedt om å skrive til dere som følger.

Desentralisering av festen i urbane sentra

Desentraliseringen av nittendagsfesten i urbane sentra, der en betydelig del av menneskeheten bor for tiden, er en uunngåelig konsekvens av troens vekst og utgjør en viktig fase i et lokalt samfunns organiske utvikling. Selv om man bør passe på å unngå å ta i bruk en slik praksis på en forhastet måte i byer der antallet troende er forholdsvis lavt, bør ikke det lokalt åndelig rådet føle seg forpliktet til å fortsette å arrangere en fest for hele samfunnet hvis det ikke lenger er hensiktsmessig. En slik forandring kan bli nødvendig hvis begrensninger i tid eller tilgjengelige lokaler hindrer en i å avholde festens tre deler på en tilfredsstillende måte på ett sted, særlig delen viet til rådslagning om samfunnsanliggender. Erfaringen hittil har vist hvilken gunstig virkning det har å desentralisere festen i form av økt deltakelse, vennskapsbånd, og vekstprosessen som

helhet. Selv om noen troende lengter etter den begeistringen som oppstår i store sammenkomster, kan dette behovet imøtekommes ved andre begivenheter som rådet tilrettelegger.

I sammenheng med dette har vi blitt bedt om å henlede oppmerksomheten deres på budskapet til Det Universelle Rettferdighetens Hus av 27. desember 2005, som tilkjennega at etter hvert som vekstprosessen på verdensbasis fortsetter å skyte fart, vil urbane sentra måtte bli delt opp i stadig mindre områder, i ytterste konsekvens kanskje nabolag, som et middel for å forenkle planleggingen og gjennomføringen. Budskapet ga ikke bare uttrykk for at slike områder ville bli brennpunkter for aktivitet, men at det ville bli holdt nittendagsfester i hvert av dem. Allerede avholdes det nittendagsfester i nære nabolag i noen byer rundt om i verden.

Det å oppdele et lokalt samfunn i mindre områder i den hensikt å feire nittendagsfesten, er ikke helt uten utfordringer. I mange byer rundt om i verden har folk for eksempel blitt adskilt i mindre områder på bakgrunn av ulike forhold som rase, etnisk tilhørighet og økonomiske forhold. Et lokalt råd må passe på at barrierer som er forankret i befolkningen som helhet, ikke uforvarende blir opprettholdt i det lokale bahá'í-samfunnet. Samtidig må det erkjenne at nyerklaerte troende lettere utvikler et ønske om å påta seg ansvar for troens anliggender når sammenkomstene avholdes nært hjemmet, i et kjent miljø.

Når et lokalt råd bestemmer seg for å desentralisere nittendagsfesten, må det fastlegge hvordan den åndelige delen skal organiseres, og hvordan rapporter, nyheter og kunngjøringer skal deles. Et felles sett med materiale for den administrative delen av festen vil vanligvis bli delt ut hver bahá'í-måned til alle områdene som skal være vertskap for en samling, og skal inneholde alle spesielle emner eller spørsmål som bør stilles. Rådet vil også ønske å forsikre seg om at rådslagningen i hvert av områdene er fruktbar og produktiv, at det får kjennskap til vennenes synspunkter, og at det gir tilbakemelding på innspill på en kjærlig og konstruktiv måte. Med dette for øye kan det vedta å utpeke en eller flere av vennene til å opptre på dets vegne ved å lede sammenkomsten, skrive ned resultatet av rådslagningen og ta imot bidrag til fondet.

Valg av språk

Som et allment prinsipp bør nittendagsfesten og andre offisielle bahá'í-sammenkomster gjennomføres i det språket som vanligvis snakkes av folk i lokalsamfunnet. Etter hvert som sosiale og økonomiske forhold verden over er i stadig endring, er det imidlertid ikke urimelig å anta at flere og flere mennesker vil bli tvunget til å flytte til urbane sentra og danne lommer av minoriteter, hver med et eget språk, noe som for eksempel allerede kan observeres i de spansktalende befolkningsgruppene i Nord-Amerika eller hos bestemte stammefolk i Afrika. I slike tilfeller der nittendagsfesten

blir desentralisert, kan det snart melde seg et spørsmål om hvorvidt programmet kan gjennomføres i det språket som snakkes av den mest utbredte minoritetsbefolkningen i området. På dette stadiet ønsker ikke Rettferdighetens Hus ikke å utarbeide noen faste regler, og det overlates til det angjeldende lokale åndelige råd, med veiledning av det nasjonale åndelige råd, å beslutte hvordan saken skal gripes an, med en tilnærming som både er fleksibel og preget av en lærende holdning.

Naturlig nok ønsker et lokalt råd at alle vennene føler at de er del av et forenet samfunn, enten festen holdes sentralt eller på flere steder, uavhengig av språkforskjeller, og vil fatte tiltak for å sikre at det skapes en innbydende atmosfære. Med dette for øye kan man i festens åndelige del inkludere et utvalg fra skriftene på de ulike språk som snakkes av vennene. Videre bør man finne passende måter å informere troende som ikke er stødige i det språket festen holdes på, om innholdet i viktige budskap og kunngjøringer. Under rådslagning bør de få anledning til å gi uttrykk for sine synspunkter på sitt eget språk, om nødvendig. Der det er behov for en oversettelse, bør man kunne tilby det på en måte som ikke forstyrrer en god flyt i møtet.

Tilstedeværelse av de som ikke er bahá'íer

Nittendagsfesten er en Sakens institusjon som til dels tjener som et redskap for bahá'í-samfunnet til å drøfte sine saker i full åpenhet, uten frykt for å skape misforståelser blant dem som er ukjent med dens formål. Det er av denne grunn at deltakelse er begrenset til medlemmer av bahá'í-samfunnet.

I alminnelighet frarådes de troende å invitere dem som ikke er bahá'íer til markeringen av festen. Imidlertid hender det at venner av troen dukker opp uventet, og de skal ikke avvises. Høflighet og en ånd av fellesskap tilsier at de blir varmt mottatt. I lys av dette har uventede besøkende, som tidligere stort sett var sjeldne, vært velkomne til å delta i de åndelige og sosiale delene av festen. De ble enten bedt om å holde seg borte fra den administrative delen, eller denne delen ble fullstendig utelatt fra programmet.

Nå som planens rammeverk har blitt godt etablert så mange steder, har stadig flere lett tilgang til bahá'í samfunnslivet gjennom kjerneaktivitetene, og det er mye mer sannsynlig at de som står troen nær, kommer til å høre om nittendagsfesten og dukke opp på feiringen. Rettferdighetens Hus har bestemt at i slike tilfelle kan de som står for programmet tilpasse denne delen av festen for å ta imot gjestene, i stedet for å utelate den administrative delen helt eller be de besøkende trekke seg tilbake. Delingen av lokale og nasjonale nyheter og informasjon om sosiale tilstelninger, samt rådslagning om emner av generell interesse, slik som undervisningsarbeid, tjenesteprojekter, fondet og så videre, kan finne sted som vanlig. En drøfting av sensitive eller problematiske saker knyttet til disse eller andre temaer kan utsettes til en annen

gang hvor vennene fritt kan uttrykke seg uten å måtte ta hensyn til at besøkende er til stede.

En tilsvarende innfallsvinkel til den administrative delen kan velges når festen feires i hjemmet til en familie hvor enkelte medlemmer ikke er bahá'íer. Som en del av planleggingen av disse tilstelningene må man på den ene siden ivareta hensynet til gjestfrihet og kjærlighet og på den annen side ta hensyn til fortrolighet og fri diskusjon om viktige og følsomme temaer. Det lokale rådet bør i samråd med de troende som har slike slektninger, forsøke å finne en tilfredsstillende måte å løse hver situasjon som oppstår.

Oppsamling av erfaring

Den stadige utbredelsen av bahá'í-samfunnet i årene som kommer, vil ganske visst skape en rekke utfordringer som vil virke inn på hvordan den åndelige, administrative og sosiale siden av nittendagsfesten gjennomføres på i ulike steder. Ansvaret for å møte disse utfordringene vil i første rekke falle på lokale åndelige råd. Det er deres plikt til å være årvåkne overfor forholdene i sine samfunn, å rådslå med vennene, å hensynsfullt imøtekomme et mangfold av behov og omstendigheter, og å fortsette å være fleksible uten at det går på bekostning av grunnleggende prinsipper. I denne sammenheng vil de naturligvis be om råd fra hjelperådsmedlemmene. Nasjonale åndelige råd vil i samarbeid med rådgiverne følge utviklingen nøye, gjøre seg kjent med de tilnæringsmåtene som velges på forskjellige steder, legge til rette for at man lærer hvilke tilnæringsmåter som over tid viser seg mest virkningsfulle, og tilby veiledning og oppmuntring.

Vi kan forsikre dere om Det Universelle Rettferdighetens Hus' bønner ved de hellige gravmæler om at Den velsignede skjønnhet må styrke deres vedvarende anstrengelser for å veilede vennene i utførelsen av sine livsviktige plikter for å fremme Guds Sak over hele verden.

Med kjærlige bahá'í hilsener
Sekretariatsavdelingen

Kopi:
Det Internasjonale Undervisningscenteret
Rådgivernemnden
Rådgiverne